

Всеукраїнська молодіжна науково-практична
конференція
**«Роль молоді у відбудові післявоєнної України:
визначаємося зі шляхами розвитку»**

Бицький Олександр,
*студент 2 курсу, спеціальність «Технологія виробництва і
переробки продукції тваринництва»*
Науковий керівник: **Брюхачова Інна,**
*кандидат сільськогосподарських наук, старший викладач
ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»*

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ПРИНЦИПИ РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

М'ясо-молочний комплекс — досить складне організаційно-економічне і технологічне утворення, що включає сферу виробництва, переробки та реалізації м'ясо-молочної продукції.

Існуюча система господарювання не стимулює структурну перебудову і зростання продуктивності праці, носить витратний характер.

Перебудова системи господарювання неможлива без відновлення сільськогосподарського виробництва. Прогнозувати розвиток м'ясо-молочного комплексу без урахування змін у рослинництві складно, так як для росту виробництва м'яса та молока необхідно не тільки враховувати зміни в структурі кормових культур, а й знати про зміни, наприклад, у виробництві зерна, олійних культур і ін. Це пояснюється тим, що основною сировиною у комбікормовій промисловості є зерно. Зараз в сільському господарстві країни особливо гостро стоїть проблема підвищення ефективності галузі, віддачі від створеного виробничого потенціалу.

Основним шляхом підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва на сучасному етапі є переведення його на інноваційний шлях розвитку.

Головна мета сфери виробництва полягає в підвищенні добробуту населення. У цьому відношенні основні завдання галузі тваринництва зводяться до того, щоб забезпечити подальше збільшення обсягу виробництва м'яса, молока, яєць, вовни та інших видів продукції для повнішого задоволення потреб населення в продуктах харчування та промисловості в деяких видах сировини, а також для створення необхідних державних резервів сільськогосподарської продукції. Виходячи з класичного визначення, що виробництво продуктів харчування є найпершою умовою життя безпосередніх виробників і будь – якого виробництва взагалі, слід підкреслити особливе значення галузі тваринництва не лише для розвитку сільського господарства, а й всього народного господарства країни в цілому.

Не менш важливим є і друге завдання виробництва у тваринництві – це підвищення якості й сортності продукції, особливо тому, що йдеться про виробництво продуктів харчування.

Всеукраїнська молодіжна науково-практична
конференція
**«Роль молоді у відбудові післявоєнної України:
визначаємося зі шляхами розвитку»**

Нарешті третє важливе завдання в процесі розвитку тваринництва полягає в зниженні собівартості вироблюваної продукції. Велике економічне значення цього завдання пов'язане зі значним обсягом виробництва тваринницької продукції. В останні роки на цю галузь припадає більше половини виробництва валової продукції сільського господарства України.

Вітчизняний та закордонний досвід свідчить, що для розвитку сучасного тваринництва на основі науково – технічного прогресу характерні такі організаційно технологічні напрямки: спеціалізація, концентрація, комплексна механізація, а також автоматизація окремих виробничих ліній чи цехів, переведення виробництва продукції тваринництва на промислову основу або ж індустріалізація галузі. Останнім часом поряд із указаними напрямками набувають розвитку і малі форми тваринницьких підприємств (підсобні, сімейні, фермерські господарства).

Спеціалізація тваринництва полягає у створенні відокремлених галузей і підприємств або окремих виробничих підрозділів в середині підприємств чи об'єднань по випуску однорідної продукції. Спеціалізація тваринництва може бути реалізована на трьох рівнях: внутрішня, міжгосподарська та галузева.

В першому випадку в межах одного господарства створюються окремі спеціалізовані ферми. При міжгосподарській спеціалізації (на рівні району, певного регіону чи зони) для виробництва однорідних видів продукції тваринництва виділяються цілі підприємства. Галузева спеціалізація потребує організації виробничих об'єднань по випуску тієї чи іншої продукції тваринництва, в структурі якого діють підприємства з більш вузькою спеціалізацією, що являють собою окремі ланки (наприклад, репродукція, вирощування, відгодівля, племінна справа, кормовиробництво) загального виробничого циклу.

Висновок: у структурі валової продукції сільського господарства, тваринництво становить понад 38 %. Основні його галузі — скотарство, свинарство, вівчарство, птахівництво. До тваринництва також належать рибництво, бджільництво та шовківництво. Загалом завдання тваринництва полягають у виробництві високоякісних продуктів харчування та цінної сировини для харчової та легкої промисловості. Виробничий процес у тваринництві механізований і сприяє переведенню галузі на промислову основу.

Список використаних джерел:

1. URL: https://elib.tsatu.edu.ua/dep/mtf/tsapk_1/page4.html
2. URL: <http://www.tsatu.edu.ua/tsst/wp-content/uploads/sites/6/lekcija-1-osoblyvosti-vyrobnyctva-produkciyi-tvarynyctva.pdf>
3. URL:
http://dsp.bati.nubip.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/254/%D0%9D%D0%B0%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%B5%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D0%91%D0%B0%D0%BA%D0%B0%D0%BB%D0%B0%D0%B2%D1%80_2020.pdf?sequence=1&isAllowed=y